

РЕШЕНИЕ

№ 3977

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7838** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на „СМАЙЛ – д-р Г. Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина“ ЕООД, чрез адв. В. Т., срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253с-314/27.07.2022г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/, с която на жалбоподателя на основание чл.147, ал.1 от Националния рамков договор за 2020г. – 2022г. за денталните дейности /Н. ДД/ е наложена санкция финансова неустойка в общ размер на 250 лева за установените нарушения.
Жалбоподателят оспорва акта на НЗОК в цялост и моли за отмяната му като незаконосъобразен – издаден при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. При условията на евентуалност моли оспорената заповед да бъде изменена в частта за вида и размера на наложените санкции. Счита, че обжалваната заповед е издадена от некомпетентен орган и при неспазване на установена форма. Посочва, че чл.147, ал.12 Н. ДД и чл.55, ал.2, т.2 ЗЗО, посочени в оспорвания акт като основание за налагане на санкциите, не съдържали конкретни задължения за изпълнителя на дентална помощ, които да са основание за налагане на санкциите, не било посочено в какво конкретно се състои нарушението. Оспорва констатацията в заповедта за извършени нарушения по чл.25, ал.1, т.1, т.2, т.5 и т.9 от Н. ДД, както и цялата фактическа обстановка, възприета от административния орган и изложена в оспорвания акт. Обстоятелствата

в Протокол № РД -25-389/23.06.2022г. за извършена проверка били установени в нарушение на административно-производствените правила, необосновани, почиващи само на твърденията на лицето, подало сигнала. Посочва, че административното производство е започнало със заповед на управителя на НЗОК за назначаване на проверка във връзка с ненадлежно подадена жалба от лице, което не е било индивидуализирано по надлежния начин. На следващо място излага, че в действително осъществилата се фактическа обстановка, пациентът С. М. след запазен час по ел. поща, на 30.05.2022г. е посетила кабинета на денталната клиника, където е имала възможност да се запознае с ценоразписа на услугите, поставен в здравното заведение. Въпреки желанието на пациентката за екстрахиране на зъба, била направена рентгенография, установен бил дълбоко фрактуриран зъб, като д-р И. И., специалист по „Пародонтология и заболявания на оралната лигавица“ разяснил състояние и методите на лечение. На пациента било обяснено, че е необходим специфичен вид екстракция на зъба, за която дейност лекарят и амбулаторията нямали сключен договор с НЗОК. По желание пациента екстракцията била извършена от д-р И., пациентката била поканена на контролен преглед, платила с банкова карта. Оспорва се обстоятелството, че пациентката е представила здравна книжка, както и че д-р Г. обяснила, че НЗОК не покрива дълбоко екстрахиране на зъб. Оспорва също така, че д-р Г. имала задължение да издаде направление, напротив такова задължение лекарят имал само при желание на пациента дейността да се извърши от лекар със специалност „Орална хирургия“ или „Лицево-челюстна хирургия“. Излага оплаквания, че Арбитражната комисия заседавала в нарушение на правилата за работа съгласно Раздел IV от Н. ДД. В решението на арбитражната комисия не били обсъдени всички доводи, наведени с възражението на жалбоподателя. Твърди, че д-р Г. не извършила никакви действия в качеството си на изпълнител на дентална помощ, поради което не е извършила нарушение на чл.25, т.1 Н. ДД. Предвид обстоятелството, че д-р Г. не предоставяла помощ на лицето по договор с НЗОК, не било налице нарушение на чл. 25, т.2 Н. ДД, нито в нарушение на чл.25, т.5 Н. ДД изисквала плащане. Нито д-р Г., нито „СМАЙЛ – д-р Г. Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина“ ЕООД извършили нарушение на чл.25,т.9 Н. ДД, тъй като пациентът бил обслужен изцяло от д-р И.. Твърди, че не били налице предпоставките и за нарушение на чл.93 Н. ДД, тъй като пациентът изявил изрично желание да не бъде насочен към специалист, а д-р И. Разяснил да извърши интервенцията. Твърди се немотивираност на оспорвания акт, тъй като не било посочено кои хипотези на разпоредбите е нарушило лицето, както и е наложена обща санкция за няколко нарушения без разграничаването им едно от друго. Размерът и тежестта на наложените санкции не били съобразени с извършеното нарушение. Претендира присъждане на разноски. Изложените аргументи обобщава в писмени бележки, депозирани по делото на 25.05.2023г.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.Т., в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. По делото са депозирани писмени бележки от 19.05.2023г.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства,

намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните, че между жалбоподателя и НЗОК е сключен договор № 220286/28.01.2020г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ.

Със Заповед № РД-25-389/23.06.2022г. на управителя на НЗОК е наредено извършването на проверка на жалбоподателя в периода от 27.06.2022г. до 01.07.2022г. със задачи: контрол по изпълнение на договор № 220286/28.01.2020г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ и във връзка с жалба вх. № 19-04-89/06.06.2022г.

По делото е представено Становище от д-р И. И. и д-р К. Г., относно запитване към НЗОК с вх. № 19-04-89/06.06.2.2022г. и препратено към К. Г., управител на „СМАЙЛ – д-р Г. Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина“ ЕООД, към което е приложена кореспонденция по имейл и ценоразпис и трудов договор. В становището си двамата лекари застъпват, че пациентката М. е направила запитване по имейл за запазване на час във връзка с екстракция на зъб, като на 30.05.2022г. е извършен преглед, преди който е имала възможност да се запознае с поставения ценоразпис на услугите на лечебното заведение. Първоначално на пациентката е направена рентгенография, въз основа на която д-р И. обяснил какви са възможните терапии, като обяснил за атипичната екстракция на зъба, за което получил изрично съгласие на пациентката. Тя не направила изрично искане за ползване на направление към лечебно заведение, след манипулацията пациентката е поканена на контролен преглед без нужда от записване на час. Твърдят, че двамата лекари не са извършили незаконосъобразни действия, които да накърнят правата на пациента. Считат твърденията на С. М. в писмото ѝ до НЗОК за несъстоятелни.

За резултатите от извършената проверка е съставен Протокол № РД-25-389-1/29.06.2022г. Проверката е извършена в определения времеви обхват, при което е констатирано: 1. Съгласно разпоредбите на чл. 25 т. 1, 2, 5 и 9 Н. ДД е указано, че изпълнителите на дентална помощ се задължават да: осигуряват на 3. договорената дентална помощ съгласно условията на Н. и изпълняват правилата за добра медицинска практика; предоставят дентална помощ по вид, обем и качество, съответстваща на договорената; не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове дейност, която се заплаща изцяло от НЗОК, с изключение на случаите на заплащане и/или доплащане за дентални дейности от 3. при условията и по реда на Н. съгласно чл. 45, ал. 19 от ЗЗО и предоставят на пациента ясна и достъпна информация за здравословното му състояние и методите за евентуалното му лечение. В случая д-р Г. не е информирала г-жа С. М. предварително за методите на евентуалното и лечение и заплащането на извършената от нея дейност, както и че д-р И. няма сключен договор с НЗОК. След като в предоставената кореспонденция с д-р Г., г-жа С. М., изрично е попитала дали лечебното заведение работи с НЗОК.

2. Съгласно разпоредбите на чл. 93 от Н. ДД, при необходимост от оказване на специализирана хирургична извънболнична дентална помощ общопрактикуващият лекар по дентална медицина или специалист по „Детска дентална медицина“ насочва 3. към лекар със специалност „Орална хирургия“ и/или „Лицево-челюстна хирургия“/„Дентална, орална и лицево-челюстна хирургия“ с „Направление за консултация“ (бл. МЗ 119А).

Пакетът от здравни дейности, за които НЗОК заплаща, се определя с Наредба № 9 от 2019 г. на Министерство на здравеопазването за определяне на пакета от здравни

дейности, гарантиран от бюджета. НЗОК заплаща следния пакет дентални дейности при специализирана хирургична извънболнична помощ за здравноосигурени лица над 18 години: специализиран обстоен преглед – инцизия в съединителнотъканни ложи, включително анестезия, екстракция на дълбоко фрактуриран или дълбоко разрушен дъжд, включително анестезия, контролен преглед след някоя от последните две дейности. Във връзка с гореизложеното д-р Г. е следвало да издаде на С. М. , която е здравноосигурено лице „Направление за консултация бл. МЗ 119А“ за насочване“.

Така описаното според проверяващите нарушава чл.25, т. 1, т.2, т.5 и т.9, както и чл.93 Н. МД.

Протоколът е връчен на жалбоподателя на 04.07.2022г.

Срещу протокола е подадено възражение от 05.07.2022г., подписано от д-р И. И. и д-р К. Г., с което оспорват изложените констатации като недоказани и неоснователни, без да е взето депозиранието от тях писмено становище. Касаело се за случай, което не е поключен договор с НЗОК. Излага се повторно фактичката обстановка, като е уточнено, че д-р И. подробно и изчерпателно е обяснил какви са възможните терапевтични процедури, че ще е необходима атипична екстракция, че тя е в компетенциите му, като същият няма договор със НЗОК, пациентката се съгласила, без да изрази изрично искане за ползване на направление. Твърдят, че по отношение на д-р Г. и д-р И., не са налице предпоставки за ангажиране на отговорност за сочените в Протокола нарушения.

Възражението е разгледано от Арбитражната комисия по медицински дейности видно от /Протокол №2/14.07.2022г. от заседание на комисията, т.1/, която с единодушие е приела Решение № 1/14.07.2022г., с което са потвърдени констатациите от протокола.

Въз основа на решението е издадена процесната заповед, в която подробно са описани същите нарушения, с която на основание чл.147, ал.1 от Националния рамков договор за 2020 – 2022г. за денталните дейности /Н. ДД/ е наложена санкция финансова неустойка в общ размер на 250 лева за установените нарушения. Заповедта е получена от жалбоподателя на 03.08.2022г. Жалбата срещу нея е подадена на 16.08.2022г.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите И. И., З. Д. и С. М..

Д-р И. посочва, че работи в кабинета на д-р Г. на трудов договор, със специалност „парадонтология и заболявания на оралната лигавица“. Оказал медицинска помощ на пациентката С. М., д-р Г. я поканила и прегледала, направила необходимите изследвания, обяснила на пациентката, че въпросния зъб е с по-сериозен проблем и неговото консервативно лечение не би довело до сигурен резултат, зъбът можело да бъде изваден със специална хирургична техника, каквато тя не извършва. Обяснила също на пациентката, че може да я насочим към специалист, който има договор със Здравната каса. Пациентката попита дали това може да се осъществи в клиниката и д-р И. се намесил. Предварително обяснили на пациентката рисковете и най-вече, че тази манипулация няма да бъде заплатена от здравната каса, пациентката се е съгласила с това лечение, д-р И. обяснил техниката и евентуалните усложнения. Уточнил, че пациентката може на следващия след няколко дни да дойде на преглед без предварително записване на час. Единственият въпрос на пациентката бил дали може лечението да бъде платено с карта. Свидетелят уточнява, че този случай си го спомня, защото видимо след извършване на интервенцията пациентката си е отишла доволна и не е имала след няколко дни никакви оплаквания. Предложили на

пациентката да я насочат към лекар, който работи с НЗОК, но желанието ѝ било зъбът да се извади възможно най- скоро.

Свидетелят С. М. посочва, че на 30.05.2022г. посетила кабинета на д-р Г. за вадене на зъб със записан час. Там били д-р Г. и д-р И.. Д-р Г. я прегледала и казала, че може да се лекува зъба, но пациентката отговорила, че предпочита да го извади. По-активен при ваденето на зъба бил д-р И.. След манипулацията, като подала здравната книжка, ѝ казали, че манипулацията не се покрива от здравната каса и трябва да заплати 180 лв. Не знаела, че д-р Г. няма сключен договор със здравната каса за извършване на този вид манипулации. Разбрала за това след подаване на жалбата, когато се обадили от РЗОК. В клиниката чакала около 40 минути във фойето, но не обърнала внимание там да има ценоразпис.

Свидетелят Д. посочва, че работи в кабинета на д-р Г. от 2021г. като дентален асистент (посрещала и изпращала пациентите и асистирала на лекарите). Заплащането на стойността на манипулацията и отразяването ѝ в здравната книжка се извършвало от лекаря. Нямала досег с финансово - счетоводния характер на дейността. Средно 15 човека влизали на ден в кабинета. Спомня си пациента С. М., защото подала жалба. Посрещнала я и я настанила да чака. Д-р Г. направила снимка и ѝ обяснила какво следва. Било ѝ казано, че манипулацията може да бъде извършена на друго място или от д-р И., който има съответната специалност. Д-р И. извършил манипулацията. Дватама с д-р Г. уведомили пациентката какво трябва да се направи и тя решила да се извади зъба. Имало разговор, че може да отиде на друго място по здравна каса. Д-р Г. предупредила пациентката, че услугата не се заплаща от здравната каса, тъй като д-р И. няма сключен договор. След манипулацията нямала възражения за заплащане на поисканата сума.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК и от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира следното:

Разпоредбата на чл.72, ал.2 ЗЗО предвижда, че контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица - служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК - контролори. Управителят на НЗОК или оправомощено от него длъжностно лице може със заповед да разпорежда извършване на проверка от контролори от РЗОК с участието на служители на НЗОК. Ал.3 на с.р. гласи, че служителите на НЗОК по ал.2 могат да извършват проверки на територията на цялата страна по заповед на управителя на НЗОК или на оправомощено от него длъжностно лице. Служителите на РЗОК - контролори, могат да извършват проверки на територията на съответната РЗОК по заповед на нейния директор или на оправомощено от него длъжностно лице.

Според разпоредбата на чл.74 ЗЗО контролните органи по чл.72, ал.2 ЗЗО

осъществяват дейността си чрез планови и внезапни проверки и по повод подадени жалби /ал.2/ като при установяване на нарушение по чл.73, ал.1 /вкл. във връзка с вида и обема на оказаната медицинска и/или дентална помощ по договор с НЗОК/, съответното длъжностно лице по чл.72, ал.2 съставя и подписва протокол, в който описва установените факти. Екземпляр от протокола се предоставя на лицето - обект на проверката, срещу подпис, а копия от него се изпращат на управителя на НЗОК, съответно на директора на РЗОК и на съответната районна колегия на съсловната организация на лекарите или на лекарите по дентална медицина /ал.3/. Лицето - обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал.3 /чл.74, ал.4 ЗЗО/. Според ал.5 когато лицето - обект на проверката, не изрази становище по ал.4 или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – управителя на НЗОК, в рамките на предоставените му от закона правомощия. Издадена е в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните за административния акт реквизити, посочени в разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК, като ЗЗО не съдържа допълнителни изисквания в тази посока. При издаването ѝ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Заповедта е издадена в резултат на извършена проверка по сигнал на здравноосигурено лице, във връзка с неизпълнение на задълженията на изпълнител на дентална помощ по смисъла на ЗЗО. Проверката е извършена въз основа на заповед на управителя на НЗОК, в която са определени нейния предмет, лицата, които ще извършат проверката, началната ѝ дата, като препис от заповедта е връчен на проверяваното лице. За резултатите от проверката е съставен протокол в съответствие с разпоредбата на чл.74, ал.3 ЗЗО, препис от който е връчен на проверявания изпълнител на дентална помощ и по който проверяваното лице е депозирало възражение срещу описаните констатации. Спорът е изпратен за решаване от арбитражната комисия, която е взела решение, с което е потвърдила констатациите от проверката. В съответствие с чл. 76, ал.2 ЗЗО и чл. 157, ал. 2 от Н. ДД е издадена процесната заповед на управителя на НЗОК, с която на жалбоподателя са наложени санкции за констатираните нарушения.

Заповедта е съответна и на материалния закон.

Съгласно чл. 147, ал. 1 Н. ДД когато изпълнител на дентална помощ наруши условията и реда за оказване на дентална помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 ЗЗО, определени в този Н., управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „финансова неустойка“ в размер от 50 до 150 лв. Разпоредбата на чл. 55, ал. 2, т. 2 ЗЗО в приложимата ѝ редакция предвижда, че националните рамкови договори съдържат отделните видове медицинска помощ по чл. 45 ЗЗО, сред които е и денталната помощ. В оспорваната заповед е посочено, че е констатирано нарушение на правилата на чл. 25, т.1, 2, 5 и 9 Н. ДД. Изпълнителите на дентална помощ се задължават да: осигуряват на З. договорената дентална помощ съгласно условията на Н. и изпълняват правилата за добра медицинска практика (чл. 25, т.1 от Н. ДД); предоставят дентална помощ по вид, обем и качество, съответстваща на договорената (чл. 25, т. 2. от Н. ДД);

не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове дейност, която се заплаща изцяло от НЗОК, с изключение на случаите на заплащане и/или доплащане за дентални дейности от З. при условията и по реда на Н. съгласно чл. 45, ал. 19 ЗЗО (чл. 25, т. 5 от Н. ДД); предоставят на пациента ясна и достъпна информация за здравословното му състояние и методите за евентуалното му лечение (чл. 25, т.9 от Н. ДД).

В случая обект на контрол са действията и бездействията на д-р Г. по изпълнение на поетите задължения във връзка със сключения между „СМАЙЛ – д-р Г. Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина“ ЕООД и НЗОК договор № 220286/28.01.2020г. за оказване на първична извънболнична дентална помощ. От подадената пред НЗОК жалба на пациента С. М. и представените в преписката и приети без възражения по делото разпечатки от имейл кореспонденция между пациента и кабинета на д-р Г., безспорно се установи желанието на пациента да ползва дентална помощ за вадене на зъб по здравна каса. Тази възможност е потвърдена от кабинета на д-р Г., за което също не се спори. Прочитът на Становището от 27.06.2022г. на д-р Г. и д-р И. по депозирания от пациента сигнал, както и възражението, подадено от тях на 06.07.2022г. във връзка с Протокол за проверка с вх. № РД -25/389-1/29.06.2022г., съдържат информация, че преглед, консултация и дентална помощ са оказвани на пациентката С. М. от страна на д-р И., който безспорно няма договор с НЗОК, но липсва информация д-р Г. да е разяснила правата на пациента като здравноосигурено лице. Предвид липсата на оспорване от д-р Г. и д-р И. в становище и възражението им в хода на проверката, по отношение на твърдението на пациентка, че е била прегледана от д-р Г., която ѝ поставила четири упойки, направила ѝ снимка на зъба, съдът приема за установено извършването на преглед на пациентката от д-р Г.. При разпита по делото на С. М., съгласно Протокол от заседание по делото от 18.05.2023г., пациентката твърди, че е разбрала, че д-р Г. няма договор за тази услуга с НЗОК след извършване на манипулацията, при извършване на която по - активен е бил д-р И. (т.е. и двамата с д-р Г. са участвали в манипулацията). Нито в Становището от 27.06.2022г. на д-р Г. и д-р И., нито във възражението подадено от тях на 06.07.2022г. във връзка с Протокол за проверка с вх. № РД -25/389-1/29.06.2022г., се съдържа информация д-р Г. да е разяснила на пациента, че денталната помощ, която се предлага да извърши д-р И. – екстракция на зъб, няма да бъде заплатена от НЗОК и следва да се заплати от лицето, макар то да е здравноосигурено и конкретната манипулация да се заплаща по здравна каса. Събраните в хода на проверката доказателства са противоречиви относно участието от страна на д-р Г. в екстракцията на зъба на пациентката, но в случая нарушението се изразява в непредоставяне от д-р Г. на информация „за методите и евентуално лечение и заплащане на извършената от нея дейност, както и че д-р И. няма сключен договор с НЗОК“. Тоест независимо дали екстракцията е извършена с участието на д-р Г., в проверката липсват данни лекарят, който има сключен договор с НЗОК да е информирал пациента за всички възможности за лечение, цената им, както и правата на пациента като З. във връзка с това лечение. Евентуалното наличие на ценоразпис във фоайето на кабинета не изключва административнонаказателната отговорност на д-р Г., предвид проведената първоначална комуникация с пациента по имейл, както и обстоятелството, че при пристигане в кабинета пациентката не е била запозната, че в случая ще е необходим специфичен вид екстракция, който при извършване на манипулацията в кабинета не се заплаща по здравна каса и в

ценоразписа е посочена цена за извършването му. Ето защо, административнонаказващият орган правилно е приел за установено извършването на нарушението по т.1 от обжалваната заповед. Съдът не кредитира като надеждни показанията на д-р И. по делото, които са обективирани в протокола от 09.03.2023г. като дадени в противоречие на двете му становища в хода на проверката, назначена от управителя на НЗОК. Съдът не кредитира като надеждни и показанията на свидетеля Д., доколкото при извършената очна ставка пациентката М. не твърди да я разпознава, прави уточнението и че не е видяла в лекарския кабинет да има друг освен двамата лекари. Данни в тази посока не се съдържат и в събраните по време на проверката данни.

На следващо място въз основа на събраните по делото доказателства безспорно се установяват и двата елемента от фактическия състав на нарушението по чл. 93 Н. ДД: 1. необходимост от оказване на специализирана хирургична извънболнична дентална помощ за пациента и 2. липса на издадено направление за консултация (бл. МЗ 119А) и насочване на пациента към специалист. Съгласно Наредба № 9 от 10 декември 2019 г. за определяне на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на Националната здравноосигурителна каса, приложение № 3, към чл.1, раздел III, б. „б“, т.2.2, екстракцията на дълбоко фактуриран зъб се заплаща от НЗОК. По делото не са установени факти, които да освобождават от това задължение лекаря, като например достигнат месечен лимит за издаване на направления. Изложеното обосновава извод за съответствие на констатациите на административния орган с приложимите правни норми и осъществяване от жалбоподателя на вмененото му нарушение по чл.93 Н. МД в т.2 от оспорваната заповед.

По отношение на наложените наказания, съдът счита, че правилно е определен видът им, но липсват мотиви за това как е определен размерът на всяко от тях. Предвид тежестта на нарушенията и липсата на предходни нарушения, следва да бъдат намалени до предвидения от закона минимален размер от 50 лева за всяко нарушение. Предвид изложеното, Заповед за налагане на санкции № РД-253с-314/27.07.2022г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса следва да бъде изменена в частта относно наложеното наказание, на основание чл. 147, ал.1 Н. ДД.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за платената държавна такса и адвокатско възнаграждение, доказани в размер на сумата от 550.00 /петстотин и петдесет / лева – 500 лв. адвокатски хонорар и 50 лв. държавна такса, съразмерно на уважената част от жалбата, а именно в размер на 220 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на „СМАЙЛ – д-р Г. Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина“ ЕООД Заповед за налагане на санкции № РД-253с-314/27.07.2022г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която на жалбоподателя на основание чл.147, ал.1 от Националния рамков договор за 2020г. – 2022г. за денталните дейности /Н. ДД/ е наложена санкция финансова неустойка в общ размер на 250 лева за установените нарушения, по т.1 – в размер на 100 лв. и по т.2 - в размер на 150 лв., като

НАМАЛЯВА размера на всяка от санкциите по т.1 и т.2. на 50 лв.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на „СМАЙЛ – д-р Г. Амбулатория за индивидуална практика за първична медицинска помощ по дентална медицина“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 220 /двеста и двадесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: